

کانون نویسندگان ایران (در تبعید)

۸ مارس پیکار برای رهائی از نابرابری جنسیتی

۸ مارس نتیجه مبارزه ای دراز مدت برای رهائی از بندهای جدانی ساز بین زن و مرد و بی حقوقی نیمی از جمعیت جهان است.

پیشینه دور این مبارزه نشان می‌دهد که امر نابرابری، بیش از یکصد و پنجاه سال است که زنان را در ابعاد بزرگ به میدان رودرونی با ستم و سلطه مناسبات مردسالار کشانده است و در شرایط جهان امروز، کم نیستند حکومت‌هایی که با تدوین قوانین ضد زن بر شدت این سلطه می‌افزایند.

جمهوری اسلامی، از دست همین حکومت هاست و در زمینه ایجاد و گسترش نابرابری نظیر ندارد. در این نظام، زنان موجود نیمه انسان تلقی می‌شوند و مایملک مرد به شمار می‌آیند. در جمهوری اسلامی، نه تنها حقوق زنان با مردان برابر نیست، بلکه آنان زیر انواع فشارها مانند؛ پوشش اجباری اسلامی، تحکم مردان، توهین و ضرب و جرح، محدودیت حرکت، محدودیت ارتباط و حضور در جامعه قرار دارند و به جسم و جانشان مدام تجاوز می‌شود.

با تمام این‌ها، زنان ایران بیش از صد سال است که با حضور گسترده خود در انقلاب مشروطیت، مبارزات سال‌های ۱۳۲۰-۳۲ و در انقلاب ۵۷، در راه برابری مبارزه می‌کنند و اکنون نیز به این مبارزه تداومی در خور ستایش بخشیده‌اند و در برابر مردسالاری و سرکوب و بی حقوقی‌های تحمیلی از سوی جمهوری اسلامی به حرکتی دست زده‌اند که عملاً این رژیم ضد انسانی را به بن بست کشانده است. امروزه اگر کوچک‌ترین قید سیاسی بر طرف شود، حجاب اسلامی اولین بندی ست که در سطح وسیع زیر لگد زنان قرار خواهد گرفت.

زنان جامعه ما، علی‌رغم سرکوب‌های گوناگون، زندان، شکنجه، سنگسار و اعدام نشان داده‌اند که از پا نمی‌نشینند و آموزه زنان مبارز شیکاگو و زنان اعتصابگر نیویورک را از صد پنجاه سال پیش تا به حال و رهنمودهای رهائی بخش دومین کنگره جهانی زنان در سال ۱۸۹۰ در کپنهاگ را مبنی بر اعلام «۸ مارس» به عنوان «روز جهانی زن» پیش چشم و گوش دارند و در راه تحقق آن می‌کوشند. حضور گسترده زنان در مراسم ۸ مارس سال‌های پیش نشانه بارز این مبارزه برای برابری ست.

تقسیم جامعه انسانی بر اساس جنسیت، باورهای سیاسی و مذهبی، ملیت و حقوق نابرابر پذیرفتنی نیست. جایگاه واقعی زنان در برپانی جهان نو و فارغ از هرگونه ستم و اجبار انکار ناپذیر است. این امر را مبارزه رهائی بخش زنان در طول همین سی و دو سال سلطه تبه کارانه جمهوری اسلامی بیش از پیش نشان داده است.

مبارزه زنان برای رهائی و برابری، امید دارد که پس از این همه درد و رنج و سرکوب بر بختک رژیم جمهوری اسلامی و مناسبات سلطه‌گر مردسالار پیروز شود.

جنبش برابری خواه زنان امر تمام جامعه است. کانون نویسندگان ایران در تبعید نیز، در راستای برابری زنان، لغو کار کودک، لغو اعدام و شکنجه و ترویج آزادی بیان از این مبارزه برحق پشتیبانی می‌کند.

کانون نویسندگان ایران در تبعید

۸ مارس ۲۰۱۱